

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

Influencing Factors of Producing Academic Publication in International Journal of Lectures at Princess of Naradhiwas University

เดชดนัย จุ้ยชุม¹, รสสุคนธ์ แสงมณี², ศิริพันธ์ ศิริพันธ์², ดิฉิตชัย เมตตาริกานนท์³, รจเรช กำแพงกิจ¹
Detdanai Juychum¹, Rossukon Sangmanee², Siriphan Siriphan², Dichitchai Mettarikanon³,
Rojarek Kamhaengkit¹

(Received: September 17, 2018; Revised: April 9, 2019; Accepted: June 1, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 120 คน ตัวแปรต้น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานที่สังกัดประสบการณ์ในการทำงาน/การสอนและผลงานทางวิชาการ ตัวแปรตามคือการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการวิจัย ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.950 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าโคสแควร์และวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ได้แก่ 1) เพศ มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) อายุ มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การตีพิมพ์ วารสารระดับนานาชาติ ผลงานทางวิชาการ อาจารย์

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

¹ Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University

² คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

² Faculty of Nursing, Princess of Naradhiwas University

³ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

³ School of Informatics, Walailak University

Abstract

This research aimed to influencing factors of producing academic publication in international journal of lectures at Princess of Naradhiwas University. The samples of the study are 120 of lectures from Princess of Naradhiwas University in 2017 academic year. The independent variable were gender, age, education degree, highest graduation, academic promotion, faculty, experience of work/teaching and producing academic. The dependent variable is publication in international journal. The research instruments used in this study were questionnaire, cronbach's alpha coefficient was 0.950. The data of this study was analyzed by using mean ($\bar{X}$), percentage, chi-square and binary logistic regression.

The results showed that: influencing factors of producing academic publication in international journal of lectures include 1) Gender influences publication in international journal had statistical significance ($p = 0.01$), 2) Education degree influences publication in international journal had statistical significance ($p = 0.01$), and 3) Age influences publication in international journal had statistical significance ($p = 0.05$).

Keywords: Publication, International Journal, Producing Academic, Lectures

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรหลักสำคัญในการให้บริการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่เตรียมนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ (core transferable competence) ที่บัณฑิตจำเป็นต้องมีเพื่อประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตภายหลังการการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยจึงมีภารกิจหลักสำคัญ 4 ประการที่มหาวิทยาลัยทุกแห่งต้องยึดถือปฏิบัติคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานตามพันธกิจที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ คือ อาจารย์ที่เป็นปัจจัยนำในการผลิตบัณฑิตที่มีตัวชี้วัดคุณภาพ ได้แก่ คุณภาพของบุคลากรทางวิชาการ ส่วนปัจจัยผลผลิตมีตัวชี้วัดคุณภาพ ได้แก่ ผลงานวิจัย/บริการวิชาการ เป็นต้น การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการเพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะ/สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติและความสามารถที่สำคัญ คือ ความสามารถในการวิจัยหรือบริการวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ผลงานวิชาการอาจอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน (สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2558)

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการนั้นมีความสำคัญซึ่งส่งผลทำให้มีการนำความรู้ที่ได้จากผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ (เสาวภา ประพันธ์วงศ์, ชูติมา สัจจามันท์ และจันทิมา เขียวแก้ว, 2555) ในปัจจุบันการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการนิยมนำเผยแพร่หลาย คือ การเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ แต่การได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพนั้น ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้ประกาศหลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการ สำหรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

พ.ศ. 2556 คือ วารสารทางวิชาการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติและระดับนานาชาติซึ่งการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาตินั้นถือว่าการเผยแพร่ในวารสารที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพเนื่องจากผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์จะถูกประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญมากที่สุดที่จะหาได้ในเรื่องนั้นๆ จากทั่วโลก มีขอบเขตการเผยแพร่บทความกว้างขวางและครอบคลุมผู้อ่านในหลายประเทศ และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เขียนเกิดการเรียนรู้ในกระบวนการคิด วิเคราะห์ที่จะนำไปสู่การออกแบบผลงานทางวิชาการที่ดี อีกทั้งยังเป็นตัวชี้วัดที่เป็น KPI (Key Performance Indicator) ของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี (รัตนศิริ ทาโต, 2551) สามารถนำไปต่อยอดตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาในตัวชี้วัด C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558-2560 ของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยได้ (สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย, 2558)

มีการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติของบุคลากรในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ 1) จำนวนอาจารย์และนักวิจัยในมหาวิทยาลัย 2) สัดส่วนของอาจารย์ที่จบปริญญาเอกต่ออาจารย์ทั้งหมด 3) ภาระงานสอนและงานด้านอื่นๆ ของคณาจารย์ไม่มากจนเกินไป เพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย 4) จำนวนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ 5) การกระตุ้นของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ต้นสังกัด 6) จำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาโทและเอก 7) แหล่งทุนสนับสนุนในการทำวิจัย และ 8) การสนับสนุนอุปกรณ์และเทคโนโลยีในการวิจัยของมหาวิทยาลัย (กรัชช อยู่สุข, 2561)

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผลงานทางวิชาการที่อยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI Web Of Science และฐานข้อมูล Scopus พบว่า จำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูล ISI Web Of Science มีจำนวน 29 บทความ (Web Of Science, 2018) และฐานข้อมูล Scopus มีจำนวน 59 บทความ (Scopus Preview, 2018) ซึ่งมีจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติยังมีปริมาณไม่มากนักทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งข้อมูลที่ได้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการพัฒนาผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

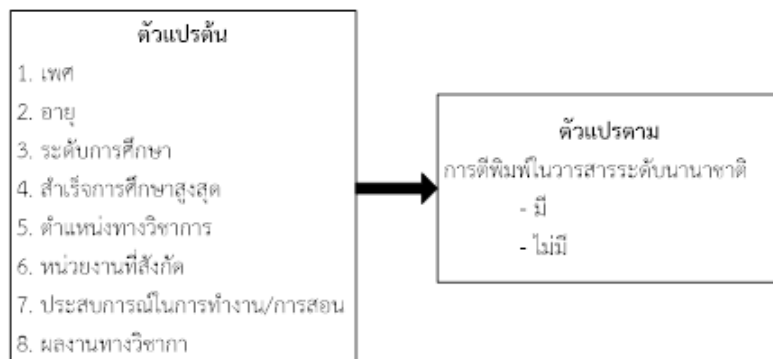
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในด้านปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีตัวแปรต้น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน และผลงานทางวิชาการ และตัวแปรตาม คือ การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 364 คน กลุ่มตัวอย่าง ใช้การกำหนดกลุ่มแบบโควตา (Quota sampling) ซึ่งจำนวน 120 คน โดยจำแนกตามหน่วยงานสังกัดที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี จำนวน 10 หน่วยงานๆ ละ 12 คน รวมจำนวน 120 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สแกนภาพ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สำเร็จการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน และผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ 2 ได้แก่ การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบสอบถาม โดยคำนวณหาความสอดคล้องของวัตถุประสงก์กับคำถาม (IOC: Index of Item Object Congruency) จากนั้นนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องยิ่งขึ้น ใช้เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยปรับปรุงข้อที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.950

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ และได้ปรับแก้เรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบจำนวน 120 คน โดยจำแนกตามหน่วยงานสังกัดที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี จำนวน 10 หน่วยงานๆ ละ 12 คน รวมจำนวน 120 คน ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน กรณีพบว่าแบบสอบถามไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์ จะเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนดไว้ 120 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

5.1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

5.2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ได้แก่ ค่าไคสแควร์ (Chi-square) และวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Binary logistic regression)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพ

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน (ร้อยละ 56.7) และเพศชาย จำนวน 52 คน (ร้อยละ 43.3)

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 60 คน (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 26 คน (ร้อยละ 21.7) น้อยที่สุดคือ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน (ร้อยละ 7.5) ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 90 คน (ร้อยละ 75.0) รองลงมาคือ ปริญญาเอก จำนวน 24 คน (ร้อยละ 20.0) น้อยที่สุดคือ ปริญญาตรี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 5.0) ตามลำดับ

สำเร็จการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย จำนวน 102 คน (ร้อยละ 85.0) และสำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 15.0)

ตำแหน่งทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 105 คน (ร้อยละ 87.5) และมีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 12.5)

หน่วยงานที่สังกัดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหน่วยงานที่สังกัดในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 84 คน (ร้อยละ 70.0) และสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 30.0)

ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน 1 - 10 ปี จำนวน 88 คน (ร้อยละ 73.3) รองลงมาคือ 11 - 20 ปี จำนวน 18 คน (ร้อยละ 15.0) น้อยที่สุดคือ 31 - 40 ปี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.5) ตามลำดับ

ผลงานทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลงานทางวิชาการ จำนวน 108 คน (ร้อยละ 90) และไม่มีผลงานทางวิชาการ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 10.0) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	68	56.7
ชาย	52	43.3
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	26	21.7
31 - 40 ปี	60	50.0

ตารางที่ 1 สถานภาพ (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
41 - 50 ปี	25	20.8
51 ปีขึ้นไป	9	7.5
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	6	5.0
ปริญญาโท	90	75.0
ปริญญาเอก	24	20.0
สำเร็จการศึกษาสูงสุด		
สถาบันการศึกษาในประเทศไทย	102	85.0
สถาบันการศึกษาในต่างประเทศ	18	15.0
ตำแหน่งทางวิชาการ		
มี	15	12.5
ไม่มี	105	87.5
หน่วยงานที่สังกัด		
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	84	70.0
สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	36	30.0
ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน		
1 - 10 ปี	88	73.3
11 - 20 ปี	18	15.0
21 - 30 ปี	11	9.2
31 - 40 ปี	3	2.5
ผลงานทางวิชาการ		
มี	108	90.0
ไม่มี	12	10.0
รวม	120	100.00

2. การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ จำนวน 89 คน (ร้อยละ 74.2) และมีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 25.8) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนผลงานวิชาการที่ส่งตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ จำนวน 70 บทความ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 บทความต่อคน และมีจำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ จำนวน 61 บทความ คิดเป็นร้อยละ 87.14 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 บทความต่อคน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	31	25.8
ไม่มี	89	74.2
รวม	120	100.00
การส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	จำนวน (บทความ)	เฉลี่ย
จำนวนผลงานวิชาการที่ส่งตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	70	0.58
จำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	61	0.51
ร้อยละ	87.14	

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ Binary Logistic Regression ต่อไป ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติโดยใช้การวิเคราะห์ Chi-square

ปัจจัยส่วนบุคคล		การตีพิมพ์ในวารสารระดับ		รวม	Chi-Square	p
		มี	ไม่มี			
เพศ	ชาย	19(36.5%)	33(63.5%)	52(100.0%)	5.489	0.019*
	หญิง	12(17.6%)	56(82.4%)	68(100.0%)		
อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4(15.4%)	22(84.6%)	26(100.0%)	12.859	0.005**
	31 - 40 ปี	23(38.3%)	37(61.7%)	60(100.0%)		
	41 - 50 ปี	1(4.0%)	24(96.0%)	25(100.0%)		
	51 ปีขึ้นไป	3(33.3%)	6(66.7%)	9(100.0%)		

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติโดยใช้การวิเคราะห์ Chi-square (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล		การตีพิมพ์ในวารสารระดับ		รวม	Chi-Square	p
		นานาชาติ				
		มี	ไม่มี			
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	0(0.0%)	6(100.0%)	6(100.0%)	17.586	0.000**
	ปริญญาโท	17(18.9%)	73(81.1%)	90(100.0%)		
	ปริญญาเอก	14(58.3%)	10(41.7%)	24(100.0%)		
สำเร็จการศึกษาสูงสุด	สถาบันการศึกษาในประเทศไทย	26(25.5%)	76(74.5%)	102(100.0%)	0.042	0.383
	สถาบันการศึกษาในต่างประเทศ	5(27.8%)	13(72.2%)	18(100.0%)		
ตำแหน่งทางวิชาการ	มี	27(25.7%)	78(74.3%)	105(100.0%)	0.006	0.937
	ไม่มี	4(26.7%)	11(73.3%)	15(100.0%)		
หน่วยงานที่สังกัด	ด้านสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	6(16.7%)	30(83.3%)	36(100.0%)	2.255	0.133
	ด้านสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	25(29.8%)	59(70.2%)	84(100.0%)		
ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน	1 - 10 ปี	26(29.5%)	62(70.5%)	88(100.0%)	3.093	0.377
	11 - 20 ปี	2(11.1%)	16(88.9%)	18(100.0%)		
	21 - 30 ปี	2(18.2%)	9(81.8%)	11(100.0%)		
	31 - 40 ปี	1(33.3%)	2(66.7%)	3(100.0%)		
ผลงานทางวิชาการ	มี	30(27.8%)	78(72.2%)	108(100.0%)	2.131	0.144
	ไม่มี	1(8.3%)	11(91.7%)	12(100.0%)		

*p<0.05, **p<0.01

3.2 การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of Fit)

พบว่า ค่าความเหมาะสมของแบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ (Goodness of Fit) เมื่อพิจารณาค่า Nagelkerke R Square เป็นค่าที่บอกสัดส่วนที่สามารถอธิบายความผันแปรของแบบจำลองนี้ ซึ่งในที่นี้มีค่าเท่ากับ 0.528 หรือร้อยละ 52.8 ของความผันแปรที่สามารถอธิบายได้ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of Fit)

-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
83.617a	.360	.528

3.3 ผลการทดสอบความแม่นยำในการพยากรณ์ของแบบจำลอง

พบว่า ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบจำลองโดยเป็นการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์ (Predicted) กับข้อมูลจริง (Observes) สามารถอธิบายได้ดังนี้

จากข้อมูลจริง (Observes) มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ จำนวนทั้งหมด 89 ตัวอย่าง สามารถพยากรณ์ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติจำนวนทั้งหมด 84 ตัวอย่าง แสดงว่าพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 94.4

จากข้อมูลจริง (Observes) มีกลุ่มตัวอย่างที่มีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ จำนวนทั้งหมด 31 ตัวอย่าง สามารถพยากรณ์ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติจำนวนทั้งหมด 11 ตัวอย่าง แสดงว่าพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 64.5

จากข้อมูลจริง (Observes) มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 120 คน สามารถพยากรณ์ว่าถูกต้อง 104 คน สรุปได้ว่าแบบจำลองนี้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 86.7 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแม่นยำในการพยากรณ์ของแบบจำลอง

ข้อมูลจริง	ค่าพยากรณ์		
	การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ		ร้อยละความถูกต้อง
	ไม่มี	มี	
การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	ไม่มี	84	94.4
	มี	11	64.5
โดยรวมร้อยละ			86.7

3.4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

พบว่า เพศ มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเมื่อปัจจัยอื่นๆ มีค่าเท่าเทียมกัน เพศชายมีโอกาสในการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ 1.426 เท่าของเพศหญิง

ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อปัจจัยอื่นๆ มีค่าเท่าเทียมกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีโอกาสตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 1.478 เท่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีโอกาสตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 2.358 เท่า

อายุ มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อปัจจัยอื่นๆ มีค่าเท่าเทียมกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีโอกาสตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 1.431 เท่า

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีโอกาสตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติลดลงร้อยละ 98.9

3) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 51ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีโอกาสตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติลดลงร้อยละ 91.7 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติโดยใช้แบบจำลอง Logistic

		B	S.E.	Wald	Sig.	Exp(B)
เพศ		2.344	.688	11.624	.001**	1.426
อายุ	(ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี) (Ref.)			9.940	.019*	
	(31 - 40 ปี)	.358	.756	.224	.636*	1.431
	(41 - 50 ปี)	-4.491	1.691	7.054	.008**	.011
	(51 ปีขึ้นไป)	-2.488	2.464	1.019	.33*	.083
ระดับการศึกษา	(ปริญญาตรี) (Ref.)			12.365	.002**	
	(ปริญญาโท)	18.811	14046.347	.000	.999	1.478
	(ปริญญาเอก)	21.581	14046.347	.000	.999	2.358
สำเร็จการศึกษาสูงสุด		.027	1.038	.001	.979	1.027
ตำแหน่งทางวิชาการ		1.093	1.570	.484	.487	2.982
หน่วยงานที่สังกัด		1.268	.868	2.132	.144	3.553
ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน	(1 - 10 ปี) (Ref.)			4.208	.240	
	(11 - 20 ปี)	-1.886	1.052	3.212	.073	.152
	(21 - 30 ปี)	.547	2.299	.057	.812	1.727
	(31 - 40 ปี)	1.424	2.819	.255	.613	4.154
ผลงานทางวิชาการที่ผ่านมา		1.663	1.251	1.765	.184	5.273
ค่าคงที่		-23.590	14046.347	.000	.999	.000

*p<0.05, **p<0.01

อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ คือ เพศ มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเมื่อปัจจัยอื่นๆ มีค่าเท่าเทียมกัน เพศชายมีโอกาสในการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ 1.426 เท่าของเพศหญิง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเพศชายโดย สรีระร่างกาย พบว่า ผู้ชายใช้สมองซีกเดียว ผู้หญิงใช้สมองสองซีก ส่งผลเช่นว่า ผู้หญิงจะเรียนเรื่องภาษา เรื่องดนตรีได้ดี ส่วนผู้ชายจะถนัดเรื่องคำนวณ เรื่องการคิดแบบเป็นตรรกะ ผู้หญิง

จะจับความรู้สึกเรื่องอารมณ์ได้ดี ผู้ชายจะใช้เหตุผลได้ดี ทั้งหมดนี้คือความแตกต่างของผู้ชายและผู้หญิงที่เกิดจากสรีระของร่างกาย (สมชาย ฐานวุฑโฒ, 2561) ซึ่งอาจจะส่งผลในการตีพิมพ์บทความทางวารสารนานาชาติที่ต้องใช้หลักการและเหตุผลในการเขียนและบทความที่ลงในวารสารนานาชาติส่วนใหญ่เป็นทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งอาจารย์ที่ลงสาขานั้นเป็นเพศชายเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ปัจจัยเรื่องเพศ จึงมีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ คือ ระดับการศึกษา โดยระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อปัจจัยอื่นๆ มีค่าเท่าเทียมกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีโอกาสดีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 1.478 เท่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีโอกาสดีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 2.358 เท่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การศึกษาในประเทศไทยในแต่ละระดับ มีความแตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี โทและเอกนั้น ผลงานวิจัยถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการวัดความรู้ความสามารถในการศึกษาในสาขาวิชาที่ตนเองศึกษาอยู่ สำหรับในระดับปริญญาตรีนั้น อาจจะได้เป็นตัวกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องมีผลงานวิจัยที่ได้รับเผยแพร่ในระดับนานาชาติอยู่ในเกณฑ์การจบการศึกษา แต่อย่างน้อยก็ควรมีคุณภาพเพียงพอที่จะเผยแพร่ในรูปเล่มของวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ได้ ส่วนระดับปริญญาเอกนั้น มีข้อกำหนดไว้ในหลายมหาวิทยาลัยเลยว่าจะต้องมีผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติดังนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อนิสิตเหล่านี้ จบการศึกษามา และบางคนที่เป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย ถือได้ว่าการศึกษานี้เป็นการทำวิจัยในสาขาเฉพาะด้านมาอย่างดีและเคยตีพิมพ์ในระดับนานาชาติมาแล้ว ดังนั้นสิ่งที่ตามมาคือผู้ที่จบปริญญาเอก จะสามารถสร้างผลงานวิจัยที่มีความลึกซึ้งและมีคุณภาพได้ดีกว่าระดับปริญญาโทหรือตรี ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าในมหาวิทยาลัยที่มี อาจารย์หรือนักวิจัยที่จบปริญญาเอกจะมีผลงานวิจัยออกมามากกว่าและมีผลงานตีพิมพ์ในระดับนานาชาติสูงกว่าด้วยเช่นกัน (กรธัช อยู่สุข, 2561) ซึ่งการจบการศึกษาในระดับปริญญาเอกนั้นย่อมมีประสบการณ์และความรู้ อีกทั้งการศึกษาในระดับปริญญาเอกนั้นจะมีการใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษาที่มากกว่าการจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ย่อมส่งผลต่อใช้ภาษาในการตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา ศรีอัมพรเอกกุล และพิทักษ์ ศิริวงศ์ (2560) ที่พบว่า ประสบการณ์การผลิตผลงานวิจัย/ผลงานทางวิชาการ มีผลต่อการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ คือ อายุ โดยอายุ มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อปัจจัยอื่นๆ มีค่าเท่าเทียมกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีโอกาสดีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 1.431 เท่า ทั้งนี้เพราะกลุ่มคนนี้เป็นกลุ่มในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัยทำงาน มีวุฒิและคุณวุฒิ มีประสบการณ์มากพอสมควร ทำให้สามารถสะสมผลงานของตนเองไว้ และส่วนใหญ่มักมีครอบครัว มีบุตร ต้องการสร้างฐานะเพื่อความมั่นคงและเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว ซึ่งการมีผลงานวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาตินั้นมีโอกาสนำบทความเรื่องนั้นไปใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการได้มากกว่าการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ ตามหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) (2560) เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 นั้น ก็ต้องมีผลงานทางวิชาการใช้ประกอบในการขอรับพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อีกทั้งยังมีความสามารถในการทำงานที่ต้องสื่อสารภาษาต่างประเทศ และยังสามารถทำงานหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน คนกลุ่มนี้ต้องการเห็นผลสำเร็จเนื่องจากเชื่อในศักยภาพของตนเอง ดังนั้น เรื่องการทำผลงานทางวิชาการ การตีพิมพ์บทความในวารสารนานาชาติเป็นเรื่องค่อนข้างยาก และเป็นเกณฑ์หนึ่งในการส่งผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ แต่มีผลที่ได้ตามมาหลังจากผ่านการพิจารณาผลงานและได้รับการแต่งตั้งเป็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ทั้งการมีชื่อเสียง การยอมรับในสังคม และได้รับเงินประจำตำแหน่ง สร้างรายได้ให้กับครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายกับคนรุ่นนี้ในการมีความพยายามที่จะตีพิมพ์บทความลงในวารสารนานาชาติ

สรุป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ได้แก่ 1) เพศ 2) ระดับการศึกษา และ 3) อายุ สังเกตได้ว่าเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญที่สุดในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ อาจารย์ควรมีการพัฒนาคุณภาพของตนเองในด้านความรู้ และประสบการณ์ รวมถึงด้านภาษาเพื่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติที่มากขึ้น ซึ่งการตีพิมพ์บทความในวารสารนานาชาติเป็นเรื่องค่อนข้างยากและเป็นเกณฑ์หนึ่งในการส่งผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าเพศ อายุ และระดับการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญที่สุดในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้อาจารย์มีการพัฒนาความรู้และประสบการณ์เสมอ ซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ และยกระดับคุณภาพของอาจารย์ให้มีมาตรฐานต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรมีการศึกษาเชิงลึกสาเหตุที่ตำแหน่งทางวิชาการ หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน และการทำผลงานทางวิชาการที่ผ่านมา ถึงสาเหตุของการที่ไม่มีอิทธิพลต่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาส่งเสริมให้เกิดนโยบายส่งผลการสนับสนุนอาจารย์ให้เกิดการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ อันจะเป็นผลดีแก่การศึกษาต่อสถานศึกษาต่อไป

2.2) ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรสาเหตุอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ เพื่อให้สามารถอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาได้มากขึ้น

รายการอ้างอิง

- กรรชั อยู่สุข. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติของบุคลากรในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/439193>.
- ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 265ง, 31 ตุลาคม 2560, หน้า 43-55.
- รัตนศิริ ทาโต. (2551). แหล่งเผยแพร่ผลงานวิชาการทางพยาบาลศาสตร์. วารสารพยาบาลสภากาชาดไทย, 1(1), 1-16.
- ลัดดา ศรีอัมพรเอกกุล และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2560). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาตนเองในการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ของกลุ่มอาจารย์วิทยาลัยน่าน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 9(1), 21-29.

- สมชาย ฐานวุฒโฒ. (2561). ความแตกต่างของผู้หญิงและผู้ชาย. เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2561, จาก <http://www.dmc.tv/pages/ขอติครอบตัว/ผู้หญิงและผู้ชาย.html>.
- สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA. กรุงเทพฯ: สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปี การศึกษา 2557. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- เสาวภา ประพันธ์วงศ์, ชุตินา สัจจามันท์ และจันทิมา เขียวแก้ว. (2555). การวิเคราะห์วารสารวิจัยที่จัดทำโดยมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. *วารสาร มจร.วิชาการ*, 16(31), 89-101.
- Cronbach, L., j. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York : Harper and Row.
- Scopus Preview. (2018). *Search by Institution, Organization (Princess of Naradhiwas University), every year, all branches*. Retrieved November 29, 2017, from <https://www.scopus.com/home.uri>.
- Web Of Science. (2018). *Search by Institution, Organization (Princess of Naradhiwas University), every year, all branches*. Retrieved November 29, 2017, from http://apps.webofknowledge.com/WOS_GeneralSearch_input.do?product=WOS&SID=D1RUHnivfOI2V2Ym78a&search_mode=GeneralSearch.